

ALPHENSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 per drie maanden.

ZONDAG 27 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht voor elke plaatsing.

De nieuwe belastingvoordragten.

De eener bestaande en invoering van nieuwe belastingen zijn door het bestuur aan de Kamer voorgesteld. Ware dit voor eens geweest, ten einde het deficit te dekken en met de zekerheid, dat het nieuw te kort, zonder buitengewone omstandigheden, zich herhalen zou, men zoude er over niet kunnen stappen, wanneer men de voorgestelde belastingen ook al niet voor de beste hield.

Maar dit is de bedoeling van het bestuur niet. Het is nu voor als voortdurende belastingen. Het is nu een nieuwe offers van het reeds zoo zwaar belaste volk. Maar eer het dit deed, behoorde het wel te bedenken, dat er grenzen zijn, welke men niet overtreeden kan, zonder de toekomst te vernietigen, zonder de bronnen, uit welke het inkomend van den volgenden tijd voortvloeijen zou, op te droogen.

Wat gaf aanleiding tot het zoo belangrijk deficit van het vorig jaar? Voor ruim twee miljoen was de verminderde opbrengst der belastingen daartoe voornamelijk. Voor een veel belangrijker gedeelte dan men schijnt te gelooven, had de overdrift van onzer belastingen daaraan deel. Het is het eerste voorbeeld, dat belastingen, wanneer zij de uiterste grenzen bereikt hebben, al minder en minder aan de schatkist beginnen op te leveren. Het is het zekerste bewijs, dat men behoort te matigen, zoo men ten minste alleen het inkomend, niet het vermogen, wil treffen; het is het duidelijkste blijk, dat de welvaart afneemt; dat de armoede toeneemt. Dit, trouwens, is het nu hand meer twijfelachtig. Een der ministers van het tegenwoordig bestuur heeft het zelf niet erkennen, dat men overal bij de natiën eenzelfde zag: de verslagen der gedeputeerde staten, van Zuid-Holland, hebben bij de laatste vergadering der provinciale staten het opzettelijk die kwijning, voor een groot gedeelte het gevolg van te hoog opgevoerde belastingen, is het bewijs, dat de belastingen twee miljoen minder opleverden, dan zij geraamd waren.

En nu, nu zou men naar eenige andere oorzaak zoeken. Het was een jaar van rust en vrede, door hetwelk bijzondere rampen gekenmerkt, integendeel, dat alle daarvoor bewaard.

Het is dit voorbeeld onder de oogen, behoorden de belastingen zich meer dan eens te bedenken, eer men tot het voordragen van nieuwe belastingen overgaat. Het evenwigt tusschen de uitgaven en de inkomsten moet gevonden worden: dit is aan ons niet onderhevig. Doch zij mogten bedenken, of het niet beter ware, dit door vermindering van uitgaven, dan door verhooging der belastingen of invoering van nieuwe belastingen te bereiken.

Ook de uitgaven, het is waarheid, hebben eene toename, beneden welke men niet gaan kan en onze besparing zal altijd, in vergelijking met de gestrekte uitgestrektheid van ons land, ten gevolge van de zwaren schuldenlast, buiten evenredigheid

met die van andere staten zijn. Doch is men nu met de bezuiniging reeds zoo ver gekomen, dat men van alle voorgestelde uitgaven de volstrekte noodzakelijkheid beweren mag. Zelfs de ministers zullen dit niet, gelooven wij, durven zeggen. Doch hoe dit ook zij, had de heer VAN DER HELM nieuwe belastingen willen voorstellen, zoo was het voor hem eene volstrekte verplichting, omstandig en naauwkeurig de behoefte aan de voorgedragene uitgaven en daardoor ook aan nieuwe belastingen te bewijzen. Zullen die belastingen niet aanhoudend met tegenstand te worstelen hebben, zullen zij niet gehaat zijn bij de natie, men had allen twijfel aan hare noodzakelijkheid behooren uit te roeijen.

Men heeft dit niet gedaan. Op den toon meer der ontevredenheid dan der overtuiging, heeft men gezegd, verminderingen gemaakt te hebben in hetgeen vroeger voorgesteld was en heeft men geloofd daarmede aan de billijke eischen des volks genoegzaam voldaan te hebben. Maar bezuiniging naar een vast plan, vereenvoudiging der huishouding van staat, men heeft dien wensch der natie en der vertegenwoordiging als een bloot formulier beschouwd, dat men opvolgen of ter zijde schuiven kan naar goedvinden. Onder al de veranderingen, is er slechts eene, welke eenig beginsel verraadt, en deze kan nu juist zonder bezuiniging der grondwet niet plaats hebben, de vermindering der provinciale hoven. Zoo vele andere belangrijke wijzigingen, als bij binnenlandsche zaken en bij financiën konden geschieden, inkrimping bij oorlog; men heeft ze achterwege gelaten.

Men is bevreesd voor de ongelukkigen, welke eene zoo groote verandering van zaken maken moet; en zekerlijk het moet voor den minister een treurig gevoel zijn, aldus trouwe dienaars weg te moeten zenden. Doch, waar de noodzakelijkheid gebiedt, behoort men te leeren zich zelve te beheerschen. Weinigen moeten hier opgeofferd worden, ten einde niet allen te gronde gaan. Gelijk de koopman, de fabrikant, zijne bedienden, zijn werkvolk afsdankt, zodra hij zijne kosten niet meer kan goed maken, zoo behoort de staat te doen, de vroegere meer weelderige huishouding in te krimpen, te handelen, gelijk de drang van het oogenblik gebiedt.

In plaats van dit te doen of er de onmogelijkheid van bewezen te hebben, heeft men verkozen nieuwe belastingen voor te stellen; belastingen, van welke de een het nationaal vermogen, de andere het inkomend aangrijpt; belastingen, welke, of door de vertegenwoordiging reeds als onzedelijk en onstaatkundig gebrandmerkt zijn, of tegen de eerste beginselen van eerlijkheid en goede trouw aandruischen. Wij zullen er daarom op terugkomen.

Buitenlandsche berichten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 3 aug. Volgens berichten uit Albanië bevonden zich bij Katschanik, zes uren van Uskup, een zeer belangrijk militair punt, verscheidene duizenden Albanezen onder de wapenen, welke op tijingen uit Konstantinopel wachtten, of de hun door Chairredin-pacha gedane beloften door de Porte bekrachtigd

en vervuld zouden worden. De gisting is door geheel Albanië verspreid, en er is slechts eene kleine windvlaag noodig om deze geheele provincie in vlam te zetten. Chairredin-pacha had de te Uskup opgestane Albanezen daardoor tot rust gebracht, dat hij hun vijf jaren vrijdom van alle belastingen en die rekrutering beloofde; verder had hij hun een nieuwen gouverneur beloofd. De Porte heeft nog geen besluit genomen; zij tracht vooreerst met goede woorden en beloften de Albanezen tot rust te brengen, zonder tot nog toe officieel de toezegging des pacha's goedgekeurd of verworpen te hebben. Het zou, echter, hoogst bezwaarlijk zijn, het pachaliek Uskup vijf jaren vrijdom van belasting en dienstplichtigheid toe te staan, daar zulks de andere provinciën tot gelijke vorderingen verleiden zou. Drie regimenten infanterie zijn naar Albanië op weg, maar wat zullen deze in de bergachtige landstreek tegen de stoutmoedige Albanen uitrichten? In Adrianopel heeft de divisie van Omar-pacha bevel gekregen zich marschvaardig te houden; ook is aan dezelve artillerie en kavallerie toegevoegd; derzelver bestemming is niet bekend, eenigen vermoeden naar Albanië, anderen naar de Servische grenzen.

Van de Turksche grenzen, 24 aug. In de op den 9den dezer te Kragujewatz gehoudene volksvergadering hebben Wutschitsch en Petronewitsch zelve verklaard, dat zij de noodzakelijkheid hunner verwijdering inzagen. Gisteren zijn beide in Belgrado aangekomen, van waar zij zich te water naar Widwin begeven, om daar de verdere bestemming van hun lot af te wachten. Men gelooft, dat nu de bekrachtigings-beraad worden den nieuwen vorst, die met generaal Lieven op zeer vriendschappelijken voet schijnt te staan, spoedig zal worden afgekondigd. (A. A. Z.)

RUSLAND.

St. Petersburg, 22 aug. De tijding, door Duitse dagbladen medegedeeld, dat de stad Khiwa door de Bokharen is ingenomen, is ongegrond. De emir van Bokharje was, wel is waar, met een aanzienlijk leger tegen Khiwa in het veld getrokken, en was begonnen de stad Khesaraspe te belegeren, maar werd den 26sten mei door eene legermacht, onder bevel van Muhammed-emir, broeder van den regerende vorst Nachim Kulikhan, geslagen. Behalve een groot aantal gevangenen, werd bijna de geheele artillerie der Bokharen, eene groote menigte wapenen, munitie, levensmiddelen, ja, zelfs de tent des emirs door de Khiwenzers buit gemaakt. Na deze nederlaag keerde de emir met het overschot zijner troepen in allerijl in zijn gebied terug. Deze berichten ontvingen wij uit Khiwa van den 6den juni, en dezelve worden ook door andere tijdingen uit het binnenland van Azië bevestigd.

De oogst valt in dit jaar in Rusland buitengewoon rijk uit, hetwelk men voornamelijk aan de ongemeen warme en voor den wasdom der granen zeer gunstige weersgesteldheid te danken heeft, welke reeds zeer vroeg, namelijk, met het begin van juni een aanvang nam. Zelfs in de nabijheid van St. Petersburg had men om dezen tijd dagen, waarop de thermometer in de schaduw 27º Reaumur teekende, en bij nacht niet onder 17º zonk.

DUITSCHLAND.

Neurenberg, 28 aug. Reeds voor twee jaren zette de mechanicus Peter Bauer hier ter stede, door middel der electro-magnetische kracht een model van een houtzaagmolen in beweging. Sedert hield hij zich bezig met de vervaardiging van een pompwerk, dat op dezelfde wijze in beweging wordt gebracht, en eerstdaags door hem openlijk ter bezigtiging zal worden

gesteld. Door dit werk toont *Bauer*, dat hij alle zwa-
righeden heeft overwonnen, welke zich aanvankelijk
opdeden, en dat hij in staat gesteld is, soortgelijke
machines van alle grootte daar te stellen. Daarbij zijn
de kosten van onderhoud der batterij zeer gering, en
geeft deze laatste geene onaangename reuk meer. Het
problema der aanwending van het electro-magnetismus,
als beweegkracht, zou dus ook in onze stad zijn op-
gelost.

— Naar men nader verneemt, wil de keurvorst van
Hessen met de dochter van den Keurhessischen staf-
officier von *Berlepsch*, een morgantisch huwelijk
aangaan.

PRUISSEN.

Van den Beneden-Rijn, 22 aug. Naar men ver-
neemt, heeft de Nederlandsche regering onlangs te
kennen gegeven, dat zij met Duitschland weder in
vriendschappelijker betrekking wenscht te geraken. Zij
wil niet alleen de klagten wegens de Rijn-scheepvaart
wegnemen, maar ook het transitoregt en de scheeps-
tollen naar de bepalingen der verdragen regelen. Te-
vens zullen aanmerkelijke wijzigingen in het tarief
worden gebragt, en aan de Duitsche industrie de
Hollandsche koloniën worden geopend, indien men
van de zijde des tolverbonds geneigd is in vergelding
begunstigingen voor de Nederlandsche koloniale voort-
brengselen toe te staan. Wanneer deze voorstellen op-
regt gemeend, en niet zo vroegeer alleenlijk kunst-
grepen zijn, om zich voor het oogenblik de reclames
ter voltrekking der verdragen van den hals te schui-
ven, dan zal Duitschland volgaarne gereed zijn den
naburigen staat de hand van vriendschap te bieden.
De Hollanders dwalen, wanneer zij wanen, dat wij
haat tegen hen koesteren; wij verlangen niets dan
ons goed regt, dat men ons zoo lang onthouden heeft.
Zij kunnen het ons echter niet ten kwade duiden,
wanneer wij na zoo veel ondervinding het regte ver-
trouwen in hunne goede bedoelingen niet kunnen
stellen. Overigens schijnt men in 's Gravenhage allens
tot het inzicht te geraken, dat de tot dus ver ten op-
zichte van Duitschland opgevolgde staatkunde met het
eigenbelang niet meer strookt. In den laatsten tijd
zijn er tekenen gegeven, wier beduiding onmogelijk
te miskennen valt. Wij willen hier slechts den tran-
sito-handel van en naar Duitschland vermelden, welke
in gelijke mate over België is toegenomen, als dezelve
over Holland verminderd is. Dezelfde uitkomst blijkt
uit de vergelijking der scheepvaart van de Belgische
en Nederlandsche havens. Het is waarschijnlijk, dat
zoo Holland niet afziet van zijn belemmerend stelsel,
het grootste gedeelte van den Duitschen transitohandel
zich naar België zal wenden. Ook kan men zich in
Nederland onmogelijk bedriegen over hetgeen zich in
Duitschland ontwikkelt. Het kan daar niet verborgen
zijn, dat hier zooveel op het touw gezet en aangekweekt
wordt, hetwelk, tot rijpheid gekomen, ons voor altijd
van het Hollandsche handelsmonopolie verlossen moet:
wij bedoelen de in onderhandeling zijnde verdragen
met België en Brazilië, de verbinding van den Rijn
met de Ems, de invoering van eene scheepsvaarts-
akte, de toetreding der nog afgescheiden Staten tot
het tol-verbond. Men zal kunnen tegenwerpen, dat
dit alles tot nog toe slechts plannen zijn, die mis-
chien nooit tot uitvoering zullen komen; maar
hierin bedriegt men zich ten sterkste, Duitschland zal
en moet deze vraagpunten oplossen, het kan niet meer
terugtreden; deszelfs eer, welvaart en toekomst han-
gen daarvan af, en dan zou het Holland duur te staan
komen, wanneer het zijne rekening met ons nog niet
verevend had. Spoedig zal het blijken, of en in hoe-
verre het der Nederlandsche regering ernst is, hare
verplichtingen jegens Duitschland te vervullen. Bedrie-
gen zou zij zich in ieder geval, wanneer zij meende
ons met halve maatregelen tevreden te kunnen stellen,
of wanneer zij zelfs nog concessiën verlangde voor
datgene, wat wij met volle regt eischen kunnen.

(D. *Wochen Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, 23 aug. Eergisteren morgen ten tien ure
kwamen de prins van *Joinville* en de hertog van
Aumale, voor het publiek althans, eenigzins onver-
wachts te Woolwich aan, stapten, bij hunne aankomst
alhier, in het hôtel van het Fransch gezantschap af,
en begaven zich vervolgens naar Windsor, om een
bezoek bij H. M. af te leggen. Den volgenden dag
hebben zij het merkwaardigste aldaar bezigtigd. Heden
zullen zij de koningin en haren gemaal herwaarts
vergezellen, en tot na de prorogatie van het parlie-
ment, denklijk ook wel tot na de viering van den
25sten verjaardag van prins *Albert*, die den 26sten

dezer invalt, in deze hoofdstad vertoeven. Volgens
een der bladen zijn de vorstelijke reizigers ook voor-
nemens, alvorens naar Havre weder te keeren, Neder-
land te bezoeken.

— Hr. Ms. stoompalet *Cyclops* heeft, zegt men,
bij Sheerness een Fransch handelsvaartuig genomen,
hetwelk naar Ierland bestemd en met wapenen en
ammunitie bevracht was.

— Behalve de twee reeds vroeger vermeldde, zijn
alleen tusschen vrijdag avond ten zes, en zaterdag
morgen ten zes ure, nog vijf vrij beduidende bran-
den in onderscheiden wijken dezer hoofdstad uitge-
barsten. In den afgelopen nacht ontstond andermaal
brand, en wel in de vloerkleeden-fabriek der heeren
Wilton, in Oldford, die binnen weinige uren geheel
was uitgebrand.

Men verhaalt, dat zaterdag morgen, toen de sedert
grootendeels vernielde St. Olaveskerk reeds vuur had
gevat, zoo dat de galerijen bereids in volle vlam ston-
den, en het brandend hout in alle rigtingen neder-
stortte, de huwelijks-inzegening van twee paren, door
den vicaris dier kerk, nog ongestoord onder den kan-
sel ten einde is gebragt, zonder dat die paren, een
waarvan uit een bruidegom van zestig en eene bruid
van ongeveer dertig jaren bestond, zich door het-
gene rondom hen gebeurde, eenigermate ontsteld be-
toonden.

FRANKRIJK.

Parijs, 23 aug. Ter beurs werd als gerucht hier
bijgevoegd dat *Prim* zich met de opperste junta ver-
eenigd en dat deze, met geweld, haar onbepert ge-
zag weder hernomen had, alsmede dat groote oneenig-
heid tusschen *Narvaez* en het Spaansch ministerie is
ontstaan, ten gevolge der benoeming van den heer
Olozaga tot ambassadeur te Parijs, dewijl *Narvaez*,
overeenkomstig het verlangen van *Maria Christina*
en hof der Tuilleries, dien gewichtigen post voor den
graaf van *Toreno* zou hebben verlangd. Zooveel
schijnt zeker, dat het vallen der keus op den heer
Olozaga het Fransch kabinet niet zeer welkom is.
Hoewel het nieuw gouvernement in Spanje van dezen
kant nog niet officieel is bekend, gelooft men echter
dat de heer *de Salvandy* eerstdaags als gezant naar
Madrid zal vertrekken.

Binnelandsche berigten.

's Gravenhage, 23 aug. Naar men verneemt, is bij
koninklijk besluit het personeel van het vak van
constructie bij de marine gereorganiseerd, onder de
benaming van corps ingenieurs der marine voor den
scheepsbouw; zullende het kader bestaan uit 4 hoofd-
ingenieurs; 4 ingenieurs van de 1ste klasse, 4 inge-
nieurs van de 2de klasse en een onbepaald getal
adspirant-ingenieurs, respectievelijk geassimileerd aan
den rang van kapitein-luitenant ter zee, luitenant ter
zee van de 1ste klasse, luitenant ter zee van de 2de
klasse en adelborst van de 1ste klasse.

Tot hoofd-ingenieurs op 's rijks werven te Amster-
dam, Rotterdam, Willemsoord en Vlissingen zijn be-
noemd, de constructeurs *J. Vos Jr.*, *C. J. Glavi-
mans*, *P. Schuyt* en *A. E. Tromp*.

Tot ingenieurs der 1ste klasse, de onder-constructeurs
J. A. Bruyn, *P. J. L. Quant*, *J. W. L. van Oort* en
H. A. van der Spek Obreen.

Tot ingenieurs der 2de klasse, de onder-constructeurs
T. W. Hoeting, *H. W. Schokker*, *L. K. Turk*,
P. F. Jansen; *W. F. C. Momma*, *C. Schef-
fer*, *H. G. Jansen* en *P. Scheidius*.

Boven het kader, met den titulair rang van hoofd-
ingenieur op 's rijks werf te Hellevoetsluis, de construc-
teur *A. Bakker*, en tot ingenieur van de 2de klasse,
de onder-constructeur *C. H. Matthysen*, thans met
verlof. Het costuum en de onderscheidings-teekenen
zullen nader bepaald worden.

Assen, 24 aug. Eenige leden van en ambtenaren
bij het provinciaal gerechtshof van Drenthe hebben een
adres aan Z. M. den koning aangeboden, waarin zij
eerbiedig, maar met kracht, hunne bezwaren tegen de
voorgestelde wijziging der regterlijke organisatie bloot-
leggen.

Maastricht, 24 aug. Bij arrest van het provinciaal
gerechtshof van Limburg is heden *M. A. Coelen*, huis-
vrouw van *Cambier* niet schuldig verklaard aan moord,
(assassinat) maar schuldig verklaard aan het toehrengen
van slagen en verwondingen, zonder voorbedachten
rade. Overeenkomstig met het voorgedragen stelsel der
verdediging is de verzwarende omstandigheid van voor-
overleg als onbewezen aangenomen. De beschuldigde
is veroordeeld tot twee jaren gevangenis en 90 gulden
boete.

Mengelwerk.

De valsche bruidegom.

(*Vervolg van no. 165.*)

Als kamerdienaar van een man van stand ge-
reisdde *PROGÈRA* naar Toulon, beklom, daar aan-
men, eene boot, en kwam kort voor zonne-
aan de woning van mevrouw DE MELLAN aan, die
voortreffelijk spelende, berigtte hij de beide vrou-
dat de heer ALBERT DE KERBRANT, met een h
schip van de Kaap de Goede Hoop te Nantes
land was, dat de moeilijkheden en hinderpaalen
het zeemansleven hem genoodzaakt hadden, v
dan hij eerst van plan was, zijn ontslag uit de di
nemen, en dat hij, nu geheel beschikbaar, be
was, zijn verblijf te kiezen naar en volgens de
der dames DE MELLAN.

Gedurende deze aanspraak was VALENTIN er op
bereid, om, bij den eersten schijn van wantrou
op het gelaat der dames, het hazepad te kiezen.
voorzigtigheid was overbodig; mevrouw DE M
die haar leven in eene patriarchalische woning
Savannes der nieuwe wereld doorgebragt had,
terde geloovig naar het verhaal, hetwelk ha
voorbode van haren toekomstigen schoonzoon
en omarmde, dronken van vreugde, hare de
gedachte aan de komst des onbekenden brui
min of meer onthutste dochter.

VALENTIN nam spoedig afscheid, zich veront-
gende met de verzekering, dat hij zijn heer alle
gen te Toulon verwachtte. Den volgenden nam
keerde hij terug, met het berigt, dat hij ju
brief had ontvangen, waarin hem gemeld werd
heer DE KERBRANT met twee of drie dagen aan
zoude. Hij had, namelijk, met den vorigen
post naar Marseille geschreven, dat de zaken
goed stonden, en in dit geval had hij last de
aankondiging van de komst zijns meesters te de

Te drie ure in den namiddag, kondigde he
rammel van wielen en het klappen der zwee
postlijns de aankomst van een postrijtuig de in
laan des landgoeds aan. »Dat is de heer DE KER
riep VALENTIN.

Een jongmensch in zwarte kleeding, met eene
name houding, sprong luchtig uit den wagen,
naar de vrouw des huizes en drukte sprakeloos
van vreugde, zijne lippen op de hand der
CARDAN was zoo goed verkleed, dat PROGÈRA ze
den beginne verschrikt was, want hij herkom
niet dadelijk.

De nieuw aangekomene boog zich voor mejuffr
ANNA en rigtte aan haar de volgende, gedurende
weg van veertien post-uren, gereed gemaakte
spraak:

»Ik zegen het aandenken van uwen heer
dien edelmoedigen man, die mij tot zijnen schoont
bestemd heeft, maar ik gevoel mij gelukkig,
kunnen zeggen, dat ik, na eene reis om de wer
hadde ik eene keus te doen gehad, u tot mijne
zoude gekozen hebben.»

Op deze redenering volgde een lang stilzwijgen,
als er gewoonlijk na eene diepe ontroering plee
heerschen. Nadat men, echter, aan die treurige
inneringen den cijns der droeve smart betaald
nam het gesprek allens eene meer vrolijke wend
vooral nadat men zich aan den maaltijd geplaatst
CARDAN bewaarde in de oogen der beide vrouwe
fijne takt, door van en over alles te spreken, b
over zijn huwelijk. Hij vertelde zeer uitvoerig
reis, die hij daags te voren met behulp eener
kaart had bestudeerd, en was niet karig op zee
uitdrukkingen, die hij uit een technisch woorden
geput had. Eindelijk nam hij een zwaarmoed
toon aan: »Ik heb 5000 mijlen afgelegd, de
werelddeelen bezocht, alle volkeren gezien, en
door de ondervinding, welke na zulk eene re
mensch zich eigen gemaakt heeft, mij over
dat het geluk, zoo het ergens bestaat, slechts
huisselijken kring en den schoot eener stille en
tevredene familie te vinden is.»

Mevrouw DE MELLAN drukte haren gast de ha
haar gelaat zeide, dat zij zich gelukkig achtte
edele gevoelens uit den mond van haren aanst
schoonzoon te vernemen.

Door een behendigen overgang bragt CARDAN
toekomstige schoonmoeder tot een voor hem
besluit. Hij sprak van onaangenaamheden, wa
met eenige officieren te Nantes gewikkeld wa
den; men had zijn ontslag uit de dienst op
besproken en berispt, die voldoening met

«Ik deins niet terug voor een tweegevecht, de geheele wereld weet dat, maar het is altijd onaangenaam met oude vrienden te vechten. Ik wil hun tijd laten, om over hun onrecht na te denken. Wanneer mijn kapitein in eene haven van Frankrijk binnengeloopt, dan zal door zijne getuigenis de zaak eervoller beslecht worden dan door mij. Daarom wil ik mij te Toulon niet verontschuldigen, om onaangenaamheden te voorkomen, die ernstige en beklagenswaardige gevolgen zouden kunnen hebben. Wanneer dus mijne schoonmoeder hierin toestemt, moesten wij een klein uitstapje in het binnenland of naar Italië doen, of naar Spanje, of waarheen gij verkiest; en wanneer wij dan naar Frankrijk terugkeeren, zal mijn gedrag bereids door mijne uitlandse vrienden geregtvaardigd zijn, zoodat alsdan mijn onbilliken vrienden te Nantes niets overblijven zal dan mij om vergiffenis te vragen.»

«alles werd op den meest eenvoudigen en naamen toon der wereld verteld, zoodat zelfs een doorziend man had kunnen bedrogen worden door de zachtzinnige mevrouw DE MELLAN sohrikte terug op de gedachte aan een tweegevecht, op aandringen om de omstreken omringd te worden, waar haar schoonzoon zulk eene ontmoeting zou kunnen hebben. Het verblijf van hand kwam harer moederlijke bezorgdheid niet genoeg voor; want in de nabijheid woonden vele officieren, die des avonds zich eerig pleegden te bezoeken. CARDAN, van zijn drong niet op een spoedig vertrek aan. Deze speelde rol verdubbelde slechts de bezorgdheid van mevrouw DE MELLAN; zij nam hem dus ter zijde, en wijzende, zeide zij: «het arme kind is wat bang, zij durft u schier niet aan te zien. Wij moeten maar een tijd lang te zamen reizen, om haar moed en vertrouwen in te boezemen. Niets verdient zoo spoedig de vertrouwelijkheid als eene Na- verloop van eene enkele maand samen te op den voet eener oude vriendschap. Zijn wij wederzijdsch van de geheele wereld onafhankelijk kunt mijne dochter even zoo goed in Italië of Spanje huwen, als in Frankrijk. Laat ons dus gaan, en bedaard zijn en vertrekken.»

«haar boog zich met het gelaat en de houding van een kind, die zich tot iets laat overhalen: «ik wil mijne schoonmoeder niet de eerste beleefdheid weigeren, die mij van mij begeert. Laat ons dus op reis gaan.»

«haar bereidschap tot de reis werd bepaald, dat zij in het landhuis achterblijven zoude, om op het zelfde en den gang der zaken een oog te houden. De goede weduwe stelde hem eene som gelds ter bestrijding der noodige en onvoorziene uitgaven ter hand. Den volgende morgen, vóór het aanbreeken van den dag, gingen CARDAN en de beide dames DE MELLAN op reis naar Marseille. Daar verschaftte CARDAN zich een pas naar Spanje. Eenige dagen later steeg hij met de beide dames te Barcelona in het Asturische hof af.

(Vervolg hierna.)

Jugezonden stukken.

Aan de Redactie der Arnheemsche Courant.

«De rangen van inspecteur en eerste officieren van gezondheid, zullen gegeven worden naar keuze, en niet naar ouderdom van dienst; en zal deze keuze alleen gegrond zijn op wetenschappelijke verdiensten, en personele hoedanigheden.»

[Art 9 van Zr. Ms. besluit van den 5den maart 1841, no. 90, waarbij het personeel van de geneeskundige dienst der landmacht op den voet van vrede wordt vastgesteld; en waarbij, ten aanzien van dat personeel, eenige bepalingen zijn gearresteerd.]

DE STATISTIEK VAN HET KORPS OFFICIEREN VAN GEZONDHEID BIJ HET NEDERLANDSCHE LEGER, voorkomende in no. 160 van dit blad (dinsdag den 15den augustus 1843) schijnt voornamelijk met het doel te zijn opgesteld, om eene bijdrage te leveren: «hoezeer vreemdelingen, bij dit onderdeel van het Nederland-sche leger, met de beste posten begunstigd zijn.»

«Inmers volgens die opgave, zijn er onder de 6 (op 5) hoofd-officieren van gezondheid, 3 vreemdelingen, en slechts 3 (thans 2) Nederlanders van geboorte; terwijl van de 18 officieren van gezondheid der 1ste klasse, onder de 12 hoogstbevoegdste, weder 3 buitenlanders worden aangetroffen.

«Hoezeer ik nu niet kan ontkennen, dat het grieven van den inboorling moet zijn te zien, dat de beste bevoelingen door vreemdelingen worden ingenomen;

moet ik toch van eene andere zijde openhartig de beken-tenis afleggen, dat het, in het onderhavige geval, niet als een bewijs van voorbode des tegenwoordigen be-stuurs kan worden aangemerkt, dat, bij het voor het eerst in werking brengen van aan het hoofd dezes aangehaalden besluits, de verhouding van vreemde-ling tot inboorlingen, bij het bekleeden der 6 ge-creëerde hoofd-officiers-rangen, zoo zeer in het nadeel van laatstbedoelden is uitgevallen.

Die vreemdelingen toch konde men in gemoede niet meer als zoodanig (namelijk als vreemdelingen) be-schouwen. Want, hoezeer zij dan wel niet door WETSDUIDING of NATURALISATIE de eigenschappen van Ne-derlanders mogten hebben verkregen, hun langdurig deelmaken van het Nederlandsche leger gaven hun dan toch, mijn's bedunkens, wel eenige aanspraak, om met Nederlanders te worden gelijk gesteld. Welke ge-lijkstelling echter zeer goed had kunnen plaats heb-ben, zonder dat, bij het bevorderen der 6 chirurgijn-majours tot hoofd-officiëren van gezondheid, de keuze juist op 3 vreemdelingen behoeft te vallen. (1)

Dit is nu, echter, eenmaal niet anders en voor het oogeblik niet meer te verhelpen! het eenige wat ik maar wensche, is: «dat de tegenwoordigen ver-antwoordelijken minister van oorlog er met alle »kraacht tegen wake, dat het opkomende geslacht »ten minste niet meer dat grievende ondervinde, van »(in welke militaire betrekking dan ook!) vreemde-»lingen aan eigen landkinderen te zien voorgetrok-»ken.» Want, te ontkennen is het niet! het wekt allertreurigste gewaarwordingen op, als men ziet, dat bij een korps, hetwelk steeds op het stiefmoederlijkst werd bedeed, en waar voor het eerst, na een 27-jarig aanweezen, eenige mildere beginsels worden in werking gebragt, juist het overgrootste aantal vreemdelingen, zóó vele beletselen zijn, waardoor den inboorling, welke van dat korps deel maakt, voor altijd de weg is afgesneden eenigermate van die mildere beginselen te kunnen voordeel trekken.

Doch, zoo als ik boven reeds aanmerkte, zonder onbillijk te zijn, kan men dit niet geheel en al aan het tegenwoordige bestuur wijten; het kwaad bestond en had te diepe wortelen geschoten om zoo maar in ééns te worden uitgeroeid.

Hopen wij dus, dat, én de tegenwoordige chef van de militaire geneeskundige dienst, én Z. Exc. de mi-nister van oorlog, voortaan het zich ten edelen taak zullen stellen, dat ook deze GRIEF (excusez l'expres-sion!) voor de nakomelingschap slechts een memoara zal voorkomen.

27 aug. 1843.

Militaire Akademie.

De ouders, wier zonen als onder-officiëren bij het leger dienen, — zijn de redactie der *Arnheemsche Courant* zeer dankbaar, die zoo naar waarheid en in den geest der natio schrijft. Waar vindt men voor-den genoeg, om zijne gevoelens van dankbaarheid uit te drukken, als men toemands heilige regten verdedigt? Want hoeveel onder-officiëren zijn er thans nog, be-halve de vrijwilligers, dینگende naar den rang van officier, die of naar de Oostindie zijn vertrokken, of genoodzaakt zijn geworden, om als gewoon vrij-williger in te treden, die zich met al hun vermogen hebben toegelegd om door een examen, voorgeschre-ven bij besluit van Z. M. dd. 8 september 1836 no. 26, tot den graad van officier te worden bevorderd, doch wier voornigt door de militaire akademie ge-heel wordt ontnomen. De ouders, die hunne zonen in dienst hebben doen treden, op grond van meer dan een koninklijk besluit, ten einde hen door een examen tot den rang van officier te zien bevorderd, hebben alles opgeofferd, en in het werk gesteld, wat mogelijk was,

(1) Het als motto gekozen artikel 9 zegt immers: «dat bij deze benoeming geen onderdom van dienst in aanmerking komt.» — De 3 tot hoofd-officiëren van gezondheid gekozen vreemdelingen hadden die onderscheiding dus te danken: «aan hunne wetenschappelijke verdiensten.» — Dit zoo zijnde, zoude bewijzen, dat het er, met wezenlijk wetenschappelijke chirurgijn-majours van inlandschen oorsprong, in den jare 1841 bij het Nederlandsche leger, maar sebraaltjes uitzag. — Of hadden wellicht die 3 Duitse heeren «personele hoeda-nigheden,» welke men bij den Hollander over het algemeen minder aantref, en waardoor dezen zich wel eens minder bevallig voordoen? Of moest die eerste benoeming (met zich alléén aan ouderdom van dienst te houden) eene 999ste bijdrage zijn, dat het er bij ons weinig op aankomt, of be-sluiten, wettelijke bepalingen, verordeningen en wat dies meer zij, juist zoodanig worden ten uitveer gelegd als ieder boerenkinkel zoude verreesen daarvan te móeten lézen?!!

(en alzoo meer te kosten gelegd dan het op de aka-demie beloopt) en dan ook veel het gelukkig gevolg gezien, dat hunne zonen goede, bruikbare militairen, en ook zeer bruikbare officieren zouden zijn, en wensch-ten nu wel te weten, wat toch de oorzaak is, dat in dit punt 'skonings besluiten, en genomen dispositiën verkracht, of niet opgevolgd worden, wat eigenbelang hier ook weder kan voorzitten, aangezien alleen de bevordering tot officier van de akademie kan geschie-den; moet het land daar nog tonnen gouds voor be-talen, om deze onregtvaardige handelwijze te schra-gen? God geve, dat onze vertegenwoordigers, die de regten der burgers van den staat zullen handha-ven en verdedigen, hun oog ook eens op dit punt zullen vestigen.

Want, wat moet niet in het hart omgaan van en-ders, wier zonen hun heiligst regt wordt ontworpen, ten voordeele van anderen, eene waarachtige griefe, die op de geheele armee, zowel den onganstigsten in-vloed heeft als op de belanghebbende ouders!

De lusteloosheid bij de onder-officiëren zelve neemt toe, aangezien hun het wettig regt op bevordering wordt onthouden, niettegenstaande hun bij herhaling door Z. M. het regt wordt toegekend!!!

Zie boven aanschrijving van de heeren directeur-generaal van oorlog dd. 24 februari 1839 no. 9 en door Z. M. bij besluit der nieuwe organisatie van 10 maart 1841 bij voortdaring gehandhaafd; hieruit moet men besluiten, dat Z. M. niet met de handelwijze om-trent die onder-officiëren bekend is.

Want, wat vader van een huisgezin zal het eene kind, dat even braaf is als zijne anderen, onterven en dienst-baar maken voor zijne broeders, indien zij met de wet in de hand, beide gelijk erfregt hebben; niemand ge-looft dan dat Z. M. onzen geëerbiedigden koning hier-mede bekend is, en daarom is het de wensch der natie, dat Z. M. zulks naar waarheid worde bekend gemaakt, opdat deze waarachtige grieft worde op-geheven en heillooze gevolgen worden voorgekomen, want waardoor wordt de onder-officiërs-stand meer vernedert (dien men wil verheffen) dan door hun de regten, die hun bij koninklijke besluiten worden toe-gekend, te ontnemen.

Aan de Redactie.

In uwe Courant van den 5ten dezer no. 155 heb ik gelezen het stuk getiteld, *vervolg over de bezui-ning van het departement van oorlog*, waarin over mij, en het lot mij wedervaren, in het breede wordt uitgeveid.

Geheel vreemd zijnde aan de medewerking, of plaatsing van dit stuk, en zelfs van de minste regt-streeksche, of zijdelingsche medewerking daartoe, en dus geheel buiten alle verpligtting, om mij daarom-trent in te laten, vind ik mij echter door waarheidsliefde gedrongen te verklaren, dat hoe ongeluk-kig en hoe beklagenswaardig inderdaad mijn toe-stand ook zij, door, namelijk, in de volle kracht der jaren, buiten alle carrière te zijn gesteld, en met een talrijk gezin belast, mij slechts een pensioen van 71050 is toegekend, doordien men mij aan vreemden diensttijd bij de berekening en het opmaken des pen-sioens niet in aanmerking genomen heeft, — deze min-gunstige behandeling, (waarop ik mij steeds vleije, dat nog eenmaal zal worden teruggekomen) echter in het minst niet is eene opvolging der voordragt van het departement van oorlog; daar het mij, bij een persoonlijk onderzoek, ten stelligste gebleken is, dat ik te zamen met den majoor van JERZZE door het de-partement van oorlog indertijd tot het volle pensioen ben voorgedragen geworden, terwijl mij, bij een ge-lijk onderzoek, later nog is gebleken, dat bij het rapport, uitgebragt op mijn rekwest om verhooging van pensioen, door Z. Exc. (den heer generaal LAST) aan het departement van financiën in deze bevoor-ding is geadviseerd.

«Dat het aan Z. Exc. billijk voorkomt dat, niettegen-stande de majoor van JERZZE slechts 35 Nederland-sche dienstjaren telt, hem het volle pensioen ward «toegestaan.»

(Met bijvoeging, dat het hem toescheef.)

«Dat ook de majoor van JERZZE, die in 'dezelfde »categorie verkeerde, in hetzelfde genot diende ge-steld te worden.»

Aan wiens later rapport, of advies dan ook het harde lot, ons wedervaren, moge zijn toe te schrijven, zeker is het, dat zulks geheel tegen de bedoeling van Z. Exc. inliep.

Hoeveel waars, en naauwkenrigs het bedoelde stuk de zaken mij aangaande bevat, zou ik echter aan

